

Yttrande angående hemställan av Naturvårdsverket om vissa ändringar i jaktlagen (1987:259) och jaktförordningen (1987:905). (Jo 2004/1836).

Svenska Jägareförbundet delar Naturvårdsverkets (NV:s) uppfattning att berörda delar av jaktlagstiftningen behöver ändras. Som framhålls i förslaget har § 7 jaktlagen kommit att få sin största betydelse vid beslut om rovdjur, trots att paragrafen främst var inriktad på jakt för att förebygga trafikskador med älgar. Det finns anledning påpeka att nuvarande skrivning tillkom för närmare 20 år sedan, i en situation då såväl björn, lo och varg hade avsevärt lägre numerär än idag. De legala förutsättningarna för rovdjursjakt var också annorlunda innan EU-inträdet. Att som JO hävda att de kriterier som föreskrivs i 7 § JL alltid måste vara uppfyllda för beslut om skydds jakt på rovdjur är inte rimligt i dagens situation. Därtill finns, som NV påpekar, en bristande samstämmighet mellan lag och förordning. Som Jägareförbundet underströk i en hemställan till regeringen 2003-06-16 finns också brister i implementeringen av EG – lagstiftningen. I dagens situation med starka stammar av björn och lo, samt en ökande vargstam, finns enligt Jägareförbundets uppfattning mycket starka skäl att skyndsamt upphäva § 7 JL och med små förändringar genomföra de förslag till ändringar av Jaktförordningen som Naturvårdsverket föreslår.

Sedan EU-inträdet har begreppet skydds jakt i många fall kommit att tillämpas i fel sammanhang. Björn och lo har så stor numerär att en förvaltande jakt är motiverad i delar av landet, och enligt förbundets uppfattning är det inte relevant att använda begreppet skydds jakt vid sådan jakt. Förbundet tillstyrker NV:s förslag att utmönstra begreppet skydds jakt och använda benämningen undantag från fredning i aktuella rubriker i jaktförordningen. Jägareförbundet instämmer också i det angelägna förslaget att till fullo implementera Art- och habitatdirektivets artikel 16.1 i § 23a JF. Förbundet delar NV:s uppfattning att det är av särskild vikt att 16.1 c och 16.1 e implementeras i sin helhet.

Vad gäller föreslagen lydelse av § 23a JF finns emellertid anledning att ifrågasätta motiveringen till att de långtgående kraven i detta lagrum skall vara uppfyllda för att en enskild person skall få bedriva jakt med stöd § 26 respektive § 28 JF. Den förstnämnda paragrafen avser jakt för att förebygga skada på främmande arter som inte är önskvärda i faunan, på skadegörande djur i gård eller trädgård etc. Enligt Jägareförbundets uppfattning bär det för långt om en enskild person, som exempelvis har pilfinkar i ett livsmedelslager, måste göra bedömningar vad gäller upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus, eller om någon av punkterna 1 – 5 i § 23a JF är uppfyllda. § 28 JF avser rätten för den enskilde att i en akut situation döda rovdjur i syfte att förebygga ytterligare skador på tamdjur. Detta lagrum är starkt ifrågasatt eftersom det är svårt för den enskilde att bedöma under vilka förhållanden han/hon har rätt att ingripa i syfte att försvara sitt/sina tamdjur. Att dessutom ställa kravet på djurägaren/vårdaren att i en nödsituation bedöma om det finns ett stöd i § 23a JF är inte rimligt och heller inte nödvändigt. Såväl vad gäller § 26 och § 28 JF måste lagstiftaren – i detta fall Regeringen - redan ha gjort övervägandet i förhållande till 23a. Svenska Jägareförbundet föreslår att följande formulering i inledningen av § 23a utgår: ”- och jakt som sker med stöd av 26 och 28 §§ bedrivs”.

Att § 24 JF får en direkt anknytning till 23a JF är väl motiverat i det remitterade förslaget. Det kan dock ifrågasättas om ett beslut som inte har en direkt koppling till skador alltid måste ske med stöd av 23a § 5. Enligt förbundets uppfattning kan särskilt 23 a § 1 vara aktuell - exempelvis orsaker som har ett allmänintresse eller orsaker av social eller ekonomisk karaktär. Mot den bakgrunden föreslås att avslutningen av sista meningen i 24 § ändras till ”- jakt som avses i 23 a §”.

Viktiga lagrum vad gäller undantag från fredning på enskilds initiativ, föreslås vara oförändrade i föreliggande hemställan. Det finns dock anledning att understryka att det finns

starka skäl att förändra såväl 27 § som 28 § JF. Det är Jägareförbundets förhoppning att Regeringen snarast ser över dessa paragrafer.

Det remitterade förslaget är som helhet väl genomarbetat. Föreslagna lag- och författningsändringar är mycket angelägna, och enligt Jägareförbundets uppfattning måste ärendet hanteras med hög prioritet.

SVENSKA JÄGAREFÖRBUNDET

Christer Sundquist
Generalsekreterare

Hans von Essen
Riksjaktvårdskonsulent